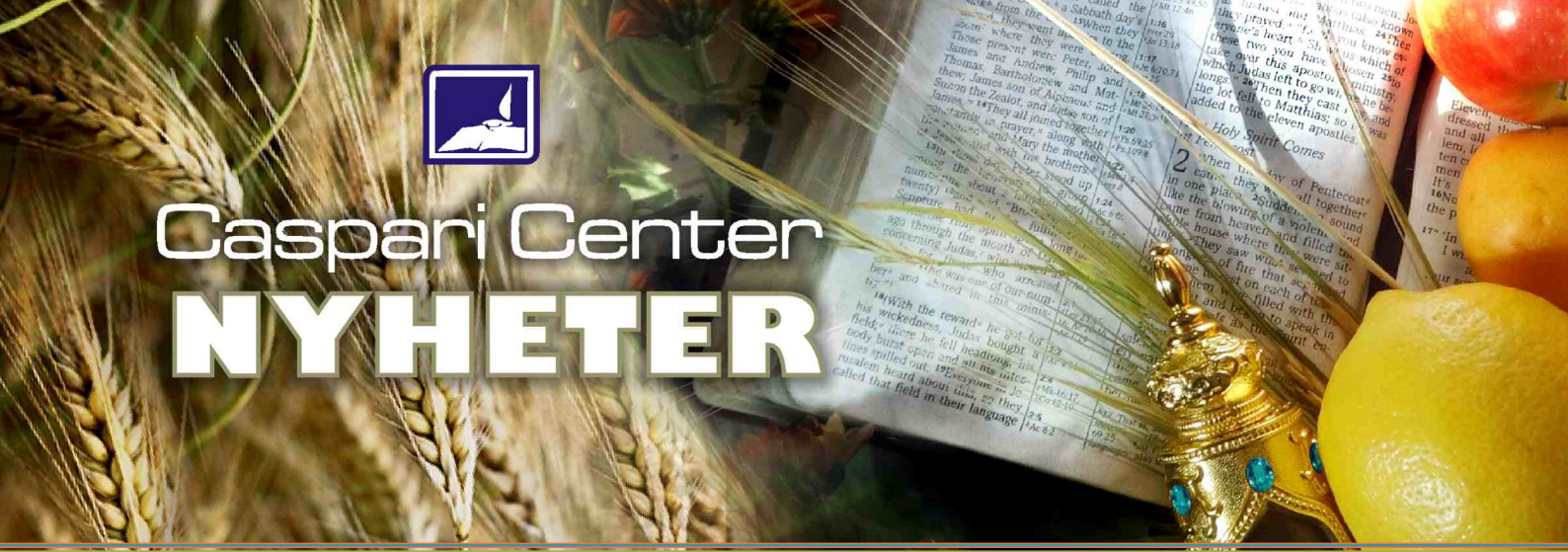

Caspari Center NYHETER

Juni 2014

Utruster Hans folk til tjeneste så Messias' kropp bygges opp

Ef 4,12

”The reason for the season” – eller jødisk bakgrunn for pinsen

Hva handler de jødiske høytidene om? En gammel spøk sier det slik: ”De prøvde å tilintetgjøre oss; de lyktes ikke så la oss spise”. Hanukka, Purim og Påske passer godt til denne beskrivelsen: Både grekerne, den onde Haman og Farao med sin hær prøvde virkelig å ødelegge oss, hver på sin tid, sted og måte. Men Gud være takk - mislyktes gjorde de også. Slik ga de oss gode muligheter til å minnes Guds seire over våre fiender og vår overlevelse. Den gamle vitsen har også rett når det gjelder spising. Mat er et viktig element i de fleste feiringer, så hvorfor skulle de jødiske festene være noe unntak? Likevel har noen av høytidene en annen bakgrunnshistorie, og *Shavuot* (det hebraiske navnet på pinse) eller Ukefesten er en av disse. Derfor: hva er historien bak denne festen, eller, som man sier ”the reason for the season”?

I Bibelen finner vi budet om å feire *Shavuot* eller Ukefesten, men i Bibelen er det ingen spesiell historisk hendelse knyttet til festen. 3 Mos 23,15-21 pålegger ganske enkelt israelittene å telle 50 dager fram fra den dagen da to kornnek med bygg ble svinget som offer i tempelet til påske. Når disse femti dagene var over, var tiden kommet for innhøstning av hvete.

Så Ukefesten eller Pinsen var i begynnelsen primært knyttet til jordbruket. Det var en førstegrødefest, som var viktig av to grunner. For det første, all grøde er resultat av hardt arbeid og bønn om Guds velsignelse. Grøden gir næring, tilfredsstillelse og glede. For det andre, førstegrøden er særlig viktig som et løfte om innhøstingen som kommer – en slags betaling på forskudd. Når den første frukten var høstet, visste bonden at det ville bli mer. Innhøstingens fylde skulle samles inn på høsten. Og *Sukkot* eller Løvhyttefesten, som feires om høsten, er da feiring av den endelige innhøstingen. Påsken og Løvhyttefesten er sammen med Ukefesten en av *shlosha regalim* — en av de tre årlige pilegrimsreisene, der alle israelske menn hadde påbud om å dra opp til Jerusalem og tilbe i tempelet.

På Jesu tid hadde denne tradisjonen vært der i hundrevis av år, men Pinsedagen var spesiell. Den samme Ånden som før bare hadde hvilt over prester, konger og profeter ble nå gitt til alle mennesker, menn som kvinner, unge som gamle. Det eneste som skilte dem fra resten av Israel var deres tro på Jesus som Messias. De så ham ikke bare korsfestet, men oppreist til udødelighet, og nå var det deres oppgave å være vitner i verden. Det er i denne sammenhengen at Ånden blir utøst over disiplene for å styrke dem som vitner; en vitnetjeneste som ofte møtte på sterk motstand.

55 HaNevi'im St., PO Box 46
Jerusalem 9100001, Israel
Telefon: +972 2-6233926
Faks: +972 2-6251933
E-post: caspari@caspari.com

Vårt USA-kontor:

PO Box 147
Wheaton,
IL 60189 USA
Telefon: +1 630-668-3328
Faks: +1 630-668-6473
E-post: caspariUSA@caspari.com

www.caspari.com

Forandringen som skjedde med dem var forbløffende. De samme menneskene som forlot Jesus i Getsemane to måneder tidligere, sto nå modig fram og forkynte om ham. De godtok at forfølgelse for sin tro var norm, og at lidelsen som fulgte med, var et privilegium som de gledet seg over. Og deres forkynnelse var ikke forgjeves. Peters første preken resulterte i en eksplosiv vekst der og da. 3000 mennesker svarte på kallet og omvendte seg, og de ble døpt og mottok Ånden (Apg 2,41). Disse menneskene levde også sammen i en utrolig enhet, der de delte alt og tok seg av de trengende. Kort sagt: de ble det samfunn som Jesus hadde omtalt slik: ”dødsrikets porter skal ikke få makt over den” – hans kirke (Matt 16,18).

Påsken feires som oppfyllelsen av profetiene om Jesus Messias, om Guds lam som på Golgata tok bort verdens synd. La oss se om også pinsen kan være oppfyllelse av profetier. Er det bare tilfeldig at Paulus sier at vi har ”Åndens førstegrøde” og lengter etter vår fullkomne forløsning? Hva om de 3000 som ble lagt til menigheten på pinsedag, var det messianske Israels førstegrøde som høstens Herre i sin nåde ga, og ved det lovet at en dag ”skal hele Israel bli frelst”? Og dersom svaret på begge disse spørsmålene er *ja,* er det mulig at vi i dag er nærmere den endelige innhøsting enn noen gang?

Jeg bare spør. God pinse!

Alec Goldberg

Den hellige ånds gjerning

Når vi igjen nærmer oss Shavuot, eller pinse, oppdager jeg at jeg igjen stiller meg de samme spørsmålene: *Hva var Guds mening med å sende Ånden? Har vi hans kraft – den samme overnaturlige kraft som den første menighet mottok den dagen? Og hvis det er slik – hvordan viser Ånden seg i arbeidet som gjøres på Caspari?* Jeg tror på Den hellige ånd, taler i tunger og legger hender på syke, som noen ganger faktisk blir friske. Likevel ser det ofte ut til at Åndens unike arbeid lett går upåaktet hen, eller til og med mistolkes som vanlige menneskelige gaver eller aktivitet. Derfor er det ett spørsmål til som må stilles: *Hvordan kan vi skjelne Den hellige ånds gjerning, slik at vi vet at vi ikke kaster bort krefter på menneskelige anstrengelser, men behager Gud ved at hans Ånd får være vår guddommelige hjelp?*

Hvis Caspari hadde et evangeliserende arbeid, ville det være lettere å se forskjell. En ekte omvendelse fra vantro til tro på Jesus ville være et godt bevis, siden det bare er Ånden som kan utrette dette. Det samme ville gjelde en befrielse fra demonisk undertrykkelse. I Matt 12,28 sier Jesus at det er ved Guds Ånd han driver ut de onde åndene. Men Casparis hovedoppgave er verken evangelisering eller eksorsisme, men undervisning. Vi underviser og utruster de troende, som regel uten noen dramatiske manifestasjoner. Gjennom undervisningstjenesten forvandler Åndens stille gjerning hjerter og sinn i det skjulte. Men siden Guds Messias ble menneske, er Åndens frukt synlig – som i G's tilfelle, Yaels mor og deltaker på vårt sabbatskoleseminar. Hun sier:

- Jeg var på hovedforedraget og hørte pastor Daniel Yahavs budskap om å elske de barna som er annerledes. Mens han fortalte om sin egen kamp for å være tålmodig med den adopterte sønnen sin, som har Downs syndrom, tenkte jeg hele tiden på min egen kamp med min datters ADHD. Selv etter at jeg skjønte problemt med Yael og forsto at hennes oppførsel ofte ikke var vondt ment, reagerte jeg ofte for raskt overfor henne og langet ut etter henne. Mens jeg hørte på Daniel, tok han fram et skriftord jeg hadde hørt, men aldri tatt til hjertet: ”Men den som lokker til fall en av disse små som tror på meg, han var bedre tjent med å få en kvernstein hengt om halsen og bli senket i havets dyp” (Matt 18,6).

Da han leste det, kjentes det som Gud selv talte til meg og advarte meg om den alvorlige faren som min datter og jeg var i. Frykten for Herren slo meg da jeg forsto at mitt urettferdige sinne kunne bli en snublestein for Yael og det kunne få ødeleggende konsekvenser. Der og da, midt under foredraget, begynte jeg å be i mitt indre med en intensitet jeg aldri hadde opplevd før. Jeg ropte om nåde til å overvinne min utålmodighet og jeg fortsatte denne bønnen i flere måneder. Når jeg i dag ser tilbake, forstår jeg at Daniels budskap var et vendepunkt i min lange kamp. Jeg er ennå langt fra fullkommen, noe som holder meg på kne, men det har så avgjort skjedd en forandring i min kommunikasjon med Yael, og hun legger også merke til det.

Hvis ikke dette er et vitnesbyrd om Åndens gjerning – ja, så er jorda flat, du kommer fra månen, og jeg er en grizzlybjørn. Vær med i bønn for G, for hennes tjeneste i menighetens sabbatsskole, og for våre kurs. Den hellige ånd er ikke *en* løsning, men den *eneste* løsning på mange av våre problemer.

Alec Goldberg

media review

Caspari Center utgir en ukentlig oppsummering av artikler skrevet i den israelske pressen som omtaler messianiske jøder, jødisk-kristne relasjoner, misjonsarbeid og kristne i Israel. For å motta "Media Review" gratis (på engelsk) send e-post til subscriptions@caspari.com eller register deg på vår nettside: http://caspari.com/new/index.php?/Resources/media-review.html

Kristne i Israel

***BaMachane*, 24. april 2014**

I 1963 kom en gruppe tyske kristne til Zichron Yaakov. De ønsket å bygge et fellesskap i byen. Gruppen tror de er kalt til å tjene det jødiske folk "for å sikre deres plass i den kommende verden". De ble mottatt med mistenksomhet både på grunn av Holocaust og Eichmann-saken, men også fordi noen i byen fryktet misjonsaktivitet. Nå, litt over 50 år senere, bor dette samfunnet kalt Bethel, i en urban kibbuts, og teller om lag 500 familier.

Gruppen eier Bethel Industries, som består av fabrikker som lager luftfilter mot kjemiske våpen, flydeler, og forskjellige matvarer. Fabrikkene sysselsetter rundt 250 israelere, som er fasinert av gruppens spesielle levemåte – særlig fraværet av TV og internett. Yossi Garibi, avdelingsleder i Bethel Industries, sier: "De ser ut som oss, men i virkeligheten har de en mye sterkere tro og de er mer "ortodokse" enn andre som kler seg i svart og bærer shtreimel (skinnlue). På grunn av dem sier vi av og til: 'Jeg skulle ønske jeg kunne få barna mine til å se mindre på TV'".

Samfunnet har bestemt seg for å ikke konkurrere med israelske selskaper. Garibi nevner som eksempel at en generalmajor i 2003 kom til administrerende direktør i Bethel og tilbød en kontrakt på 70 mill. dollar for gassmasker. Men direktøren svarte: "Det er en gassmaskefabrikk i Kiryat Gat, og de som arbeider der, står uten arbeid. Jeg vil ikke ta levebrødet fra dem. Gå dit!"

Byen har etter dette anerkjent medlemmene i Bethel som ekte kristensionister, og samfunnet har mottat en pris som takk for alt de har gjort for byen. Eli Abutbul, borgermester i Zichron Yaakov sier: "De har en beskjedenhet, en dannelse og en væremåte som får en til å si: Skulle ønske vi hadde tusen samfunn som dette i landet!"

Status for hellige steder

***Sha'a Tova*, 24. april 2014**

Ryktene fortsetter å gå angående Davids grav på Sions-høyden. I følge tradisjonen er dette også stedet der Jesus holdt sitt siste måltid med disiplene (nattverdssalen). Ryktene handler om hvorvidt regjeringen har gått med på å gi over kontrollen av bygningen til Vatikanet. Spørsmålet er også spesielt fordi bygningen forble under israelsk kontroll mellom 1948 og 1967. The Vatican Insider publiserte nylig en artikkel som sier at Israel har gått med på å slutte å skattlegge kirker og kristne kirkegårder, og at Israel også er villig til å gi fra seg kontrollen av Davids grav til Vatikanet. Viseutenriksminister Zeev Elkin svarer at det ikke er grunnlag for påstanden om overdragelse av Davids grav, men det foregår forhandlinger angående kirkenes status. Forhandlingene skal avsluttes i løpet av de neste årene.

Lignelsen om fikentreet – alarm og fredstilstand

Lær en lignelse av fikentreet: Når det får sevje i greinene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal også dere vite, når dere ser alt dette, at han er nær og står for døren. Sannelig, jeg sier dere: Denne slekten skal ikke forgå før alt dette skjer. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå (Matt 24,32-35).

Prøv å forestille dere den stillheten som rådde blant disiplene når Jesus talte om fremtiden. Det måtte ha vært en stillhet som kunne tas og føles på. Så lenge de hadde kjent ham, hadde han talt sannhetsord med forvandlende kraft. Jeg er sikker på at ingen av dem som lyttet et øyeblikk var i tvil om at han sa sannheten når han malte et bilde av en meget vanskelig tid som lå foran. Hans ord var som en luftvernsirene, men han gjemte advarselen i noe så enkelt som ei solvarm grein på et fikentre.

Hans urovekkende ord fokuserte på spesifikke advarsler for endetiden. Disse advarslene inneholdt konkrete detaljer: Det vakre tempelet i Jerusalem ville bli ødelagt. Mange forførere skulle komme i hans navn, og en falsk Messias skulle utrope seg som den virkelige kongen. Verden skulle rystes av krig, forvirring og overnaturlige naturkatastrofer. Hans etterfølgere ville bli forfulgt, til og med av sine egne familier og straffes av myndigheter og religiøse ledere. Men gjennom alt dette skulle evangeliet nå ut til jordens ender.

En naturlig menneskelig reaksjon på dette ville være å forberede seg, finne et skjulested og fylle det med mat, vann og våpen, og så vente på kaoset i relativ sikkerhet. Jesus understreket at det ville ikke finnes noe trygt sted unntatt i ham. For å forklare dette poenget forteller han disiplene sine lignelsen om fikentreet som snart skal springe ut i blomst. Det står der ute i det fri, synlig for alle - for tilhørerne like velkjent som blå himmel og gold ørken. Likevel sier han dem at det eneste varsel de vil få ligger i å vokte vel på hva som skjer rundt dem – på samme måte som bonden ser etter livstegn på det gamle fikentreet sitt.

Bare noen dager senere understreket Jesus igjen at disiplene ikke ville bli overlatt til seg selv i møte med fremtiden: ”Men Talsmannen, Den hellige ånd, som Far skal sende i mitt navn, skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere.

Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet” (Joh 14,26-27).

Den hellige ånd hjelper oss ikke bare å kjenne tegnene i tiden, men den lærer oss også det vi trenger for å leve trofast som Jesu etterfølgere. Alarmen trenger ikke skremme oss – for han tar oss inn i sin fred – en fredstilstand like sikker som at fikentreet grønnes når sommeren nærmer seg.

Michelle Van Loon

Bønne-emner:

Vær med å be for:

- *Våre publikasjoner: ferdigstillelse av aktivitetsboken "The fear of God" og den hebraiske oversettelsen av "Chosen to Follow"*
- *Relanseringen av Mishkan online*
- *Missiologikurset, for flere deltagere og ferdiggjørelse av opplegget*
- *Oversettelse av Caspari sin webside til hebraisk*
- *Dubbing til hebraisk av Alec Goldbergs TV-undervisning på russisk*